

JOKE EN JOS KEMPERS GENIETEN VAN HUN LINSSEN GRAND STURDY 500

Tekst: Gabi de Graaf; Foto's: Jos Kempers

SPANNENDE OVERSTEEK DOOR DIKKE MIST

HET IS FRAPPANT HOEVEEL OUD-ZEILERS UITEINDELIJK KIEZEN VOOR EEN LINSSEN-JACHT. “NIET VREEMD”, ZEGT JOS KEMPERS. “DAT IS ZO OMDAT ZE STOER EN DEGELIJK ZIJN. EEN LINSSEN GEEFT VERTROUWEN.” JOS EN JOKE KEMPERS GENIETEN NU DRIE JAAR VAN HUN LINSSEN GRAND STURDY 500 VARIOTOP, GENAAMD ‘AMPHITRITE’. ZE VERTELLEN VOL ENTHOUSIASME OVER HUN TOCHT LANGS DE ZUID-ENGELSE, NOORD-FRANSE EN BELGISCHE KUST.

De thuishaven van het echtpaar Kempers is bij het watersportcentrum van hun zoon Bart in Leimuiden, waarvandaan ze naar Zeeland vertrekken. Via Alphen aan den Rijn, Gouda en Dordrecht komen ze een dag later in Willemstad aan. “Dit is zo’n stadje dat altijd leuk is om aan te doen”, vertelt Joke.

De volgende dag is het prachtig weer en is het echtpaar op het Veerse Meer voor anker gegaan. “Toch hadden we niet echt goed geslapen, want we gingen de oversteek naar Engeland maken en dat gaf een onrustig gevoel”, vertelt Joke. Via het kanaal van Zuid-Beveland en ettelijke sluizen en bruggen, komen Joke en Jos aan in Vlis-singen, waar ze opgewacht worden door hun vrienden Arend en Sonja Bon. Zij varen mee met hun eigen jacht. Onder een stralende zon varen de schepen de volgende dag naar het Belgische Blankenberge. Hier wordt ’s

avonds bekeken waar en wanneer de oversteek zal worden gemaakt. Vanuit Duinkerken (Dunkerque, Fr.), is uiteindelijk het plan. Deze Franse haven, waarvandaan veel ferry’s naar Engeland vertrekken, kan Joke en Jos niet echt bekoren en zij willen daarom maar één nacht blijven.

MISTIG EN VEEL FERRY’S

Echter, de volgende ochtend is het erg mistig en de drukte van de vele ferry’s maakt het niet aantrekkelijk om vanuit hier naar Eastbourne over te steken. Dus dan maar verder langs de Franse kust, richting Boulogne-sur-Mer. Uiteindelijk klaart de lucht toch op en besluiten ze alsnog het Kanaal over te steken naar Engeland. “We moesten erg opletten voor de ferry’s, maar verder was het goed te doen”, vertelt Joke achteraf. Maar na ongeveer tien uur varen gooit dichte mist weer roet in het eten. Gelukkig is het schip van de vrienden Arend en Sonja uitgerust met

AIS (Automatic Identification System), zodat ze alle schepen zien en ook hun koers, vaarrichting en snelheid weten. “Dit is een fantastisch hulpmiddel voor een veilige vaart op zee. Arend waarschuwde ons steeds wanneer er grote schepen aankwamen en ten slotte voeren we veilig de haven in Eastbourne binnen”, doet Joke haar relaxt. De haven heeft een smalle invaart en veel ondiepe stukken, maar eenmaal binnen genieten de echtparen van de prachtige, grote haven. En niet onbelangrijk: op de kade zijn veel restaurants en pubs te vinden. Tijd om te genieten dus. Eastbourne is een elegante Victoriaanse badplaats met een mediterraan klimaat. “The Suntrap of the South”, noemen de Engelsen deze plek. En dat zegt al genoeg. De zeven kilometer lange strandpromenade wordt opgesierd door Victoriaanse gebouwen en palmbomen. Drie dagen blijven de twee echtparen hier. “We hebben veel gefietst langs de kust en de heuvelachtige stadjes. We hebben de oude kerk ‘Our Lady of Ransom’ bezocht. Erg bijzonder. Ook genoten we enorm van de geveltjes á la Charles Dickens.” De vouwfietser, die het echtpaar altijd bij zich heeft, zijn een bezienswaardigheid voor de Engelsen. Maar het is wel opletten geblazen. “Je moet echt de knop omzetten in het Engelse verkeer; netjes aan de ‘verkeerde’ kant blijven fietsen en telkens weer goed nadenken hoe je een kruising gaat nemen”, voegt Joke toe.

DE ZON OP DE KRIJTROTSEN VAN BRIGHTON

Uiteindelijk vertrekken ze naar een van bekendste badplaatsen van Engeland, Brighton. Onderweg genieten ze met volle teugen van het zicht op de indrukwekkende

kust met de steile krijtrotsen die oprijzen vanuit de zee. “Zo prachtig! Zeker als de zon op de krijtrotsen schijnt. Ook kwamen we veel vissertjes tegen en het wemelde van kleine ronde boeitjes.”

De oud-Engelse badplaats Brighton staat bekend om de prachtige pier en ook weer de Victoriaanse gebouwen. Het is een ideale stad om doorheen te wandelen. Het centrum bestaat uit smalle, knusse straatjes en bekoorlijke pleintjes met leuke cafés, winkels en bezienswaardigheden. “Ook is het hier heerlijk fietsen langs de kust op de prachtig aangelegde fietspaden.” Ideaal is de goede treinverbinding met Londen. Joke en Jos maken hier dan ook gebruik van om een bezoek te brengen aan hun dochter die in de Engelse hoofdstad woont.

Na drie dagen wordt de tocht voortgezet, richting Chichester. Ze varen langs de mooie, enorme baaien van de Engelse zuidkust, en vanwege de flinke zijwind en hitte zijn ze blij als ze na een lange dag de baai van Chichester invaren. De stad ligt aan de binnenzee Chichester Harbour, een gebied dat intensief gebruikt wordt door watersporters en bedrijven in die sector. “Het was bijna overal ondiep, waardoor we uiteindelijk voor anker zijn gegaan en met de rubberboot naar een jachtclub zijn gevaren. Daar ging het er zeer stijlvol aan toe. Het bleek een echt klassieke club, waar we als gast werden ontvangen. Ze vroegen wel eerst of we lid waren van een jachtclub”, vertelt Jos. “Ben je geen watersporter, dan kom je er niet in.” De echtparen genieten van de mooie zeilraces die hier worden gehouden. Volledig in Engelse stijl: klassieke schepen met bemanning gekleed in blazer en short. “Echt watersport ‘minded’ zijn ze daar, jong

De krijtrotsen van Brighton

én oud. Prachtig om de groepen bootjes met fanatieke wedstrijdzeilers te zien.”

OVERSTEEK NAAR FRANKRIJK

Verder met de vaartocht. Over the Solent, de zeestraat die het eiland Wight van het vaste land scheidt, varen de echtparen naar het smalle getijdenriviertje de Hamble. Hieraan liggen heel veel jachthavens vol met de mooiste zeiljachten. In Port Solent, een nieuw ontwikkelde jachthaven bij Portsmouth, wordt weer aangemeerd. De volgende dag komt de dochter van Joke en Jos met haar gezin een weekendje op bezoek. “We zijn met z’n allen overgestoken naar het eiland Wight. Met windkracht 6 à 7 op de kop. Het was fantastisch. Ook de kinderen vonden het geweldig.” Dit eiland in de Atlantische oceaan staat bekend om zijn prachtige natuur en authentieke dorpjes en stadjes. De families overnachten in de belangrijke havenstad Cowes.

Het wordt tijd om de oversteek te maken naar Frankrijk. Na een overnachting in Lyminster vertrekken de echtparen om zes uur ’s ochtends naar de overkant. Het is nog

enigszins mistig wanneer ze over de Solent varen, maar tegen de tijd dat ze Wight passeren, komt de zon op en wordt het prachtig weer. Ook is het rustig op het water, een enkele ferry passeert het stel. “Een hele fijne tocht, behoudens her en der een ophoping van vuil, olie en afvalhout”, vertelt Joke. Bijna aan de overkant, in het zicht van Frankrijk, wordt het toch weer mistig. Het echtpaar besluit niet naar de grote haven Cherbourg-Octeville te gaan, maar naar Saint-Vaast-la-Hougue, een bekende vissers- en jachthavenplaats. Ook staat het bekend als oestercentrum en badplaats, vanwege het zachte klimaat. “Je kunt de haven van Saint-Vaast-la-Hougue alleen binnenvaren als het tij gunstig is, dus dat was spannend.” Maar rond acht uur lopen ze de haven binnen en dat is precies op tijd. Ze krijgen een prachtige plek aangewezen met zicht op de in- en uitvarende schepen. Deze haven wordt zoals meerdere zeehavens afgesloten met een grote deur, zodat er bij eb voldoende water in blijft staan. “Een ongelofelijk gezicht wanneer je later ziet dat het water kilometers ver is teruggetrokken”, zegt Jos. “En het is leuk om hier te liggen met het op- en afgaande tij, de bedrijvigheid van alle vissersschepen en het aanbod van verse vis op de kade.”

Saint-Vaast-la-Hougue bevalt zo goed dat de twee echtparen er uiteindelijk een week blijven. “We hebben er leuke mensen ontmoet en lekker gegeten in het havenrestaurant. We brachten ook een bezoek aan Cherbourg-Octeville, waarbij we toch echt tot de overtuiging kwamen dat we de juiste keus hadden gemaakt.”

Eveneens brengen ze een bezoek aan Sainte-Mère-Église aan de Normandische kust. Dit bezoek laat een diepe indruk achter. “Zeer indrukwekkend wat de Tweede Wereldoorlog hier teweeg heeft gebracht. Die enorme begraafplaatsen waar jongens van achttien, negentien, twintig jaar zijn begraven. Daarvan krijg je een brok in je keel. Daar word je koud van”, memoreert Jos. “En dan zie je die grote steile rotswanden waar die jonge jongens te-

genop moesten klimmen. Ongelofelijk.”

Na deze toeristische week besluiten ze weer verder te gaan. Afhankelijk van de golven en de wind zullen ze onderweg bepalen welke haven ze aandoen. Ondanks dat de golven dwars op het schip beuken en de zee erg onrustig is, varen ze naar Deauville. Gelukkig varen ze ook hier weer net op tijd de haven binnen. “Toen we afgemeerd waren, verbaasden we ons dat de hele vaargeul bij eb droog kwam te staan. Erg bijzonder om mee te maken.” Deauville is een prachtige stad met mooie huizen, prachtige boulevards en leuke terrassen. “Toevallig was er die zaterdag een groots evenement met oude auto’s, fantastisch om te zien.”

Vervolgens gaat de reis naar Honfleur, bekend om zijn oude schilderachtige haven. “Een lieflijk oud stadje, maar erg toeristisch”, zegt Joke. Vervolgens verder naar Le Havre en dan naar de oude karakteristieke haven van Fécamp. “Heel mooi is Le Palais Bénédictine. Wat een weelde, wat een rijkdom”, zegt Jos. In het paleis met een Gotische-Renaissance architectuur wordt de bekende Bénédictine-likeur vervaardigd. “Zeer interessant om te zien en erg verleidelijk om een lekker flesje te kopen. Wat we dan ook hebben gedaan”, vult Joke aan.

De volgende trip is van Fécamp naar Dieppe, waar de rivier de Arques uitmondt in het Kanaal. Een behoorlijke afstand, maar goed te doen. “Dieppe heb ik circa vijftig jaar geleden gezien en mijn romantische herinneringen hieraan bleken duidelijk niet meer te kloppen. Ook hier zijn we weer lekker gaan fietsen. Achter Dieppe ligt een soort industriegebied, alleen de haven en de terrassen aan de wal zien er goed uit”, vertelt Joke.

Verder gaat de tocht naar Boulogne-sur-Mer. Hier blijkt het moeilijk om een plek te vinden, maar het lukt uiteindelijk. “We zijn op de fiets het centrum ingegaan en dat was pittig, want het is een stad met heuvels en dalen. Daarna smaakte het borreltje erg goed”, vertelt Joke. Twee nachten blijven de echt)paren hier, om vervolgens naar het Belgische Nieuwpoort te varen, waar zich wellicht de grootste jachthaven van Noord-Europa bevindt. “Een heel ander soort haven dan we tot nu toe hebben gezien. Echt, heel veel jachten”, zegt Joke.

De echt)paren gaan nog een dag naar Duinkerken om dan weer naar Nederland te varen. “Toch weer heerlijk om in Nederland terug te zijn”, zegt Jos vervolgens. “We hebben nog een paar heerlijke dagen in Zeeland doorgebracht. Ook hebben we enkele nachten voor anker gelegen en toch nog gezwommen, wat op zee niet is gebeurd.”

Terug in de thuishaven blikt het echtpaar Kempers terug op een fantastische reis. “We hebben ons schip de Linszen Grand Sturdy 500 nog meer leren waarderen. Het is een prettig en comfortabel schip, vooral in flinke zeegang gedraagt het schip zich geweldig.”

“EEN SUPERSCHIP”, NOEMT JOS KEMPERS ZIJN LINSSEN GRAND STURDY 500

“Ik heb er geen minuut spijt van. Het is alsof je je huis mee hebt.” En dat terwijl Jos en zijn echtgenote Joke al op vele schepen hebben gevaren. Het zijn watersporters pur sang. Jos groeide op bij de binnenvaartwerf van zijn vader, die hij later samen met zijn twee broers overnam. Uiteindelijk kocht hij zelf twee jachthavens, in Aalsmeer en Leimuiden. Reparatie, zeilmakerij en een winkel; alles op watersportgebied is er aanwezig.

Ook Joke kreeg hij in hun verlovingstijd warm voor de watersport. Alhoewel dat niet moeilijk was, want Joke was een fervent kanoër en altijd al gek op water. Inmiddels is de watersport verweven in het hele gezin Kempers. Hun twee zonen beheren nu de twee jachthavens. En ook hun dochter is met haar drie kinderen voortdurend op het water te vinden.

Joke en Jos genieten nu drie jaar van hun Linszen Grand Sturdy 500. Voorheen waren zij altijd op een zeilboot te vinden. “Ik hield niet zo van varen op zee”, zegt Joke. “Maar ik ben nu helemaal om. Puur door het vertrouwen in het schip.” Het varen op zich is maar een onderdeel van het genot van de watersport, vinden Joke en Jos Kempers. “Het sociale gebeuren, in de havens rondkijken, leuke dingen bezoeken”, dat zijn de aspecten die het voor het echtpaar echt aantrekkelijk maken.